

РЕШЕНИЕ

№ 1064

гр. София, 25.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 22 -РИ СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и пети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: В. АНГ. Г.

като разгледа докладваното от В. АНГ. Г. Административно наказателно дело № 20211110215901 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на „И.“ АД срещу наказателно постановление (НП) № 172/2021 от 14.10.2021г., издадено от директора на Териториална дирекция (ТД) Митница София, с което на основание чл.112, ал.4, вр. ал.1 , вр. чл.84, ал.7, т.1 от Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС) на жалбоподателя е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 400 (четиристотин) лева за нарушение на чл.112, ал.4, вр. ал.1 вр. чл.84, ал.7, т.1 от ЗАДС.

В жалбата се релевират доводи за това, че издаденото НП е незаконосъобразно и неправилно. Жалбоподателят твърди, че това е първият внос на масла, осъществен от дружеството, както и че е срещнал сериозни затруднения при подаване на необходимите документи , а настройването на фирмения софтуер му отнело време. Настоява, че административнонаказващият орган /АНО/ не е взел предвид неговите обяснения в тази връзка п р и съставяне на акта за установяване на административно нарушение /АУАН/ , респективно и з д а в а н е на наказателното постановление. Като допълнителен аргумент изтъква, че по отношение на твърдяното нарушение в НП неправилно е приложена

санкционната разпоредба, тъй като в случая следва да намери приложение нормата на чл.112, ал.3 от ЗАДС. Прави се искане за отмяна на атакуваното НП и за присъждане на сторените разноси по делото за адвокатско възнаграждение.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява, представлява се от процесуален представител. Жалбата се поддържа и се моли за отмяна на НП. Прилагат се писмени бележки.

Въззиваемата страна се представлява от процесуален представител, който оспорва искането на жалбоподателя и намира, че НП следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Писмено изнася аргументи в подкрепа на тезата си.

Съдът, като изслуша становището на страните, служебно провери изцяло атакуваното наказателно постановление, обсъди доказателствените материали (поотделно и в тяхната съвкупност), съобрази законовите разпоредби, намери за установено следното:

По фактическите обстоятелства и доказателствените материали:

„И.“ АД е данъчнозадължено лице по силата на чл.3, ал.1, т.6 от ЗАДС, съгласно Удостоверение № BG005800/2119183/22.02.2021г. за получаване на акцизни стоки, освободени за потребление на територията на друга държава-членка, съобразно разпоредбата на чл.76в, ал.4, т.1 от ЗАДС.

На 18.02.2021г. дружеството „И.“ АД подадо до директора на ТД „Югозападна“ на АМ уведомление за получаване на акцизни стоки, освободени за потребление на територията на друга държава-членка и във връзка с това уведомление е издадено Удостоверение за платен акциз № BG005800/2119183/22.02.2021г. за получаване на „други смазочни масла и други масла“ с кодове по КН 27101981, 27101983, 27101987 в количество 984 кг. и „смазочни препарати и препарати за омасляване“ с код по КН 34039900 в количество 220 л., от изпращач С., Г. и място на доставка на територията на Р Б., разклон за с.Т., на главен път Б.-Р., склад на „И.“ АД. На 30.03.2021г. в Българска акцизна централизирана информационна система (БАЦИС) от „И.“ АД е регистриран акцизен данъчен документ за получените акцизни стоки по гореспоменатото удостоверение. На следващия ден „И.“ АД е представило пред ТД „Югозападна“ на АМ изисканите по-рано документи : заверени копия

на фактура и товарителница по доставката. При проверка от страна на контролния орган на предоставената СМР-товарителница по доставката е констатирано, че не е посочен задължителен реквизит в товарителницата - „дата на разтоварване“ - затова от превозвач по товарителницата от ТД „Югозападна“ на АМ е изискано представяне на документ, удостоверяващ точната дата на получаване на акцизните стоки на територията на страната. От представените в последствие документи е установено, че въпросните акцизни стоки са получени от „И.“ АД на 26.02.2021г., на която дата е начислен дължимият акциз. Получените от „И.“ АД акцизни стоки, изброени по-горе, са освободени за потребление на 26.02.2021г., затова проверяващите заключили, че жалбоподателят е регистрирал електронен акцизен данъчен документ във връзка с въпросните акцизни стоки на 30.03.2021г., а не на датата на получаване на акцизните стоки /26.02.2021г./, във връзка с което е съставен АУАН № 154 от 14.05.2021г. На 18.05.2021г. от „И.“ АД постъпило обяснение, съдържащо елементи на възражение. Актът е връчен на нарушителя на 18.06.2021г. и въз основа на него директорът на ТД Митница - София издал наказателното с описание на горепосочените обстоятелства по твърдяното административно нарушение, като наказващият орган приел, че жалбоподателят „И.“ АД е нарушил разпоредбата на чл.112, ал.4 вр. ал.1, вр. чл.84, ал.7, т.1 от ЗАДС, и на основание на чл.112, ал.4 вр. ал.1, вр. чл.84, ал.7, т.1 от ЗАДС е определено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 400 (четиристотин) лева. НП е връчено на упълномощено от дружеството лице на 21.10.2021г.

Фактическата обстановка по делото първостепенният съд установи въз основа на *гласните доказателства*, съдържащи се в показанията на разпитания в хода на съдебното производство свидетел ЮР. В. В., както и събраните по делото и по надлежния процесуален ред на чл.283 от НПК *писмени доказателства* – съставения АУАН № 144/14.05.2021г., заповед № ЗАМ-1084/32-246797/02.08.2021г. на директора на Агенция „Митници“, пълномощно от дружеството „И.“ АД, писмо от директора на ТД Митница София до „И.“ АД от 15.10.2021г., уведомление за получаване на акцизни стоки, удостоверение на „И.“ АД за платен акциз, СМР-товарителница, обяснение (възражение) от „И.“ АД до директора на ТД Югозападна на АМ относно АУАН, пълномощно от директора на ТД Митница София за процесуално представителство, заповед № 622/24.05.2021г. на директора на

Агенция „Митници”, заповед №3095/30.07.2021г. на директора на Агенция „Митници”, длъжностна характеристика на длъжността старши инспектор в ТД на АМ, както и от останалите материали по делото .

Съдът **прецени да се довери на** показанията на разпитания в хода на съдебното следствие свидетел Ю.В., тъй като те са израз на непосредствено възприетите от него обстоятелства по проверката и материалите по преписката, явяват се логични и последователни, и не противоречат на събраните по делото доказателства, вкл. и на *писмените доказателства*, които, приобщени по надлежния ред на чл.283 от НПК, установяват в пълнота фактическите обстоятелства по случая и този съдебен състав изцяло **кредитира**. Анализът в съвкупност на събраната доказателствена маса позволява формирането на еднозначни и еднопосочни фактически изводи, като не се налага обсъждане на доказателства по чл.305, ал.3, изр.2 от НПК.

Установените фактически обстоятелства водят до следните **правни изводи на настоящата инстанция:**

Жалбата е подадена от легитимирано лице (дружеството нарушител), в срока за обжалване по чл.59, ал.2 от ЗАНН (НП е връчено на 21.10.2021г., а жалбата е от 28.10.2021г.), и е насочена срещу обжалваем (подлежащ на съдебен контрол) административнонаказателен акт, и в този смисъл е процесуално *допустима*.

Разгледана по същество, жалбата е **неоснователна**.

Съставът на първостепенния съд счете, че правилата за компетентност при съставянето на АУАН, съотв. при издаването на НП, **се явяват спазени**, доколкото *митнически орган*, заемащ длъжност „старши инспектор” е съставил АУАН, а НП е издадено от упълномощено от директора на Агенция „Митници” длъжностно лице. В този смисъл, разпоредбата на чл.128, ал.2 от ЗАДС е надлежно спазена.

АУАН е съставен , в съответствие с разпоредбите на чл.40, ал.2 и чл.40, ал.3 от ЗАНН, в отсъствие на нарушителя, но на последния е изпратена покана и той не се е явил. Поради липса на свидетели-очевидци АУАН е съставен в присъствието на двама други свидетели. Актът е подписан от свидетелите (вкл. и от актосъставителя) и е връчен на жалбоподателя за запознаване и подписване, като му е дадена и възможност да изложи възражения – било в самия АУАН, било писмено в съответния срок.

Възражения са били депозирани в законоустановения срок под формата на обяснение.

В разглеждания случай съставеният АУАН и издаденото въз основа на него НП съответстват на изискванията на императивните разпоредби на чл.36 – 46 от ЗАНН (за АУАН) и на чл.47 – 58 от ЗАНН (за НП), доколкото съставеният Акт съдържа законовите реквизити по чл.42 от ЗАНН, а издаденото въз основа на него НП – тези по чл.57, ал.1 от ЗАНН, вкл. и описанието на административното нарушение, обстоятелствата по извършването му, и законовите разпоредби, които са нарушени, без да са налице противоречия във *„фактическото и правното описание“* на твърдяното административно нарушение.

Съгласно разпоредбата на чл.112, ал.4 от ЗАДС (Нова - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 01.12.2009 г., изм. - ДВ, бр. 97 от 2016 г., в сила от 01.01.2017 г.) при нарушение по ал.1 (лице, което, като е задължено, не начисли акциз), когато лицето е начислило данъка в период, следващ периода по ал. 3, следва да му бъде наложена санкция в размер 10 на сто от акциза, но не по-малко от 400 лв., а при повторно нарушение - не по-малко от 600 лв. На първо място субект на нарушението по чл.112, ал.4 е всяко лице (физическо или юридическо), което е било задължено да начисли акциз. В конкретния случай „И.“ АД е данъчнозадължено лице, съгласно чл.3, ал.1, т.6 от ЗАДС, въз основа на издадено Удостоверение от директора на ТД „Югозападна“, следователно дружеството се явява годен субект на административнонаказателна отговорност в конкретната хипотеза. Съгласно разпоредбата на чл.43, ал.1, т.1 от ЗАДС дължимият акциз следва да бъде начислен с издаване на данъчен документ (акцизен данъчен документ или регистриран електронен данъчен документ) на датата, на която е станал дължим. В конкретния случай датата, на която е станал дължим акцизът, е тази, на която акцизните стоки са освободени за потребление, т.е. получени в Б.. В хода на производството административнонаказващият орган /АНО/ е положил усилия по категоричен и несъмнен начин да установи точния момент, в който акцизът е станал дължим и това е 26.02.2021г., докато дружеството-жалбоподател е начислило акциза на 30.03.2021г. – повече от месец, след като е трябвало да го направи. В разглеждания случай нарушението е безспорно и категорично установено и така изложеното съответства на хипотезата, визирана в нормата на чл.112, ал.4 от ЗАДС.

Съответен на определения по закон е и размерът на наложената имуществена санкция – 400 лв. - представляващ минимален такъв на наказание, предвидено в санкционната част на разпоредбата на чл.112, ал.4 от ЗАДС, поради което съдът формира извод, че АНО правилно е приложил материалния закон при налагането на наказанието.

Относно доводите за наличието на маловажен случай на административно нарушение: съдът не споделя подобни доводи. В случая липсва правно основание за прилагането на този институт. Според чл.126б от ЗАДС *за маловажни случаи* на нарушения по 118, 120, 122, 123, 126 и 126а, установени при извършването им, митническите органи могат да налагат **глоби** с фиш по реда и в размерите, установени в чл.39, ал.2 от ЗАНН, като за маловажен случай законодателят е преценил онзи, при който *двойният размер на дължимия акциз не надвишава 100 лева* (чл.126б, ал.2 от ЗАДС). В конкретния случай се касае до нарушение на чл.112, ал.4 от ЗАДС, поради което приложението на чл.126б от ЗАДС следва да се изключи. Макар и да съществува възможност за квалифициране на един случай на административно нарушение като маловажен по смисъла на чл.28 от ЗАНН, проблемът в случая е, че конкретното административно нарушение е формално (на просто извършване). Това означава, че законодателят не е включил като елемент от състава му настъпването на противоположен резултат. Нарушението се смята извършено в момента, в който не бъде начислен акцизът. Поради което настоящият съдебен състав счита, че констатираното нарушение **не се** отличава със степен на обществена опасност, много по-ниска от обичайната за съответния вид нарушение, и не са налице многобройни смекчаващи отговорността обстоятелства още повече, че наличните смекчаващи обстоятелства (фактът, че това е първа доставка на акцизни стоки на дружеството и др.) АНО е отчел при индивидуализацията на наказанието, налагайки същото в минималния размер, предвиден в санкционната част на разпоредбата. В този смисъл съдът намира, че се касае за обичайно нарушение, обявено за наказуемо от закона, поради което не би могла да намери приложение разпоредбата на чл.28 от ЗАНН.

Само за пълнота на изложението, настоящият съдебен състав счита, че е ирелевантен аргументът на жалбоподателя касателно липса на вина при извършване на нарушението. Жалбоподателят твърди, че е срещнал редица

проблеми с изпълнение на задълженията си, включително такива с настройването на фирмения софтуер към „БАЦИС”. Съдът счита за необходимо да напомни, че в конкретния случай въпросът за разглеждането на вината като субективен елемент от състава на административното нарушение не следва да бъде разглеждан. Това е така, тъй като в случая е ангажирана отговорността на юридическо лице, а тя е обективна (**безвиновна**) отговорност.

При тези изложени до тук съображения настоящият съдебен състав приема, че атакуваното НП е правилно и законосъобразно, без да са налице допуснати в хода на производство съществени процесуални нарушения, при категорично установено административно нарушение и неговия автор, правилно прилагане на материалния закон и справедливо наказание, затова наказателното постановление следва да бъде потвърдено.

С оглед изхода на делото, претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноси по делото следва да бъде отхвърлена като неоснователна и оставена без уважение.

На основание *чл.63, ал.2 от ЗАНН*, Софийски районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 172/2021 от 14.10.2021г., издадено от директора на Териториална дирекция (ТД) Митница София, с което на основание чл.112, ал.4, вр. ал.1, вр. чл.84, ал.7, т.1 от Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС) на жалбоподателя е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 400 (четиристотин) лева за нарушение на чл.112, ал.4, вр. ал.1 вр. чл.84, ал.7, т.1 от ЗАДС.

НЕ УВАЖАВА искането за присъждане на сторени разноси за адвокатско възнаграждение от жалбоподателя като неоснователно.

Решението подлежи на касационно обжалване по реда на Глава XII от АПК и на основанията по НПК, пред Административния съд – София-град в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____